TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. spalio 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr.°44/2001 – Sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas – Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisėje numatytas nutarties areštuoti turtą įvykdymo terminas – Šio termino taikymas kitoje valstybėje narėje išduotam ir valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, vykdytinu paskelbtam turto arešto dokumentui“

Byloje C-379/17

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas, Vokietija) 2017 m. gegužės 11 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. birželio 26 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurią inicijavo

Società Immobiliare Al Bosco Srl.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Rosas, C. Toader (pranešėja), A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. balandžio 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, J. Techert ir M. Hellmann,

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2018 m. birželio 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 38 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą, kurią *Società Immobiliare Al Bosco Srl* (toliau – *Al Bosco*) inicijavo, siekdama, kad Vokietijoje būtų įvykdyta nutartis dėl turto arešto, kurią Gunter Hober atžvilgiu priėmė *Tribunale di Gorizia* (Goricijos teismas, Italija), o *Landgericht München* (Miuncheno apygardos teismas, Vokietija) paskelbė vykdytina Vokietijoje, įregistruojant nekilnojamojo turto hipoteką kaip skolinių reikalavimų užtikrinimą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 44/2001 2, 6, 10, 16 ir 17 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(2) Tam tikri skirtumai tarp jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių trukdo patikimai veikti vidaus rinkai. Nuostatos dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo ir formalumų supaprastinimo, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą teismo priimtų sprendimų valstybėse narėse, kurios privalo laikytis šio reglamento, pripažinimą ir vykdymą, yra labai svarbios.

<…>

(6) Siekiant įgyvendinti laisvą civilinėse ir komercinėse bylose priimtų sprendimų judėjimą, reikia numatyti, kad jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą bei vykdymą reguliuojančias taisykles reglamentuotų privalomas ir tiesiogiai taikomas Bendrijos teisinis dokumentas.

<…>

(10) Siekiant užtikrinti laisvą teismo sprendimų judėjimą, šio reglamento privalančiose laikytis valstybėse narėse priimti teismo sprendimai turėtų būti pripažįstami ir vykdomi kitoje valstybėje narėje, kuriai taikomas šis reglamentas <…>

<…>

(16) Tarpusavio pasitikėjimas, vykdant teisingumą Bendrijoje, pateisina valstybėje narėje priimtų teismo sprendimų automatišką pripažinimą, nepradedant jokio proceso, išskyrus tuos atvejus, kai kyla ginčas.

(17) Vadovaujantis tuo pačiu tarpusavio pasitikėjimo principu, vienoje valstybėje narėje priimto teismo sprendimo vykdymo kitoje valstybėje narėje procesas turi būti veiksmingas ir greitas. Tuo tikslu teismo sprendimas turėtų būti paskelbtas vykdytinu automatiškai, formaliai patikrinus pateiktus dokumentus, nepaliekant teismui jokios galimybės savo iniciatyva nurodyti bet kokį sprendimo nevykdymo pagrindą pagal šį reglamentą.“

4 Šio reglamento 38 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybėje narėje priimtas ir joje turintis būti vykdomas teismo sprendimas vykdomas kitoje valstybėje narėje, kai suinteresuotos šalies prašymu jis buvo paskelbtas vykdytinu toje kitoje valstybėje narėje.“

5 To paties reglamento 41 straipsnyje numatyta:

„Sprendimas paskelbiamas vykdytinu iš karto, kai užbaigiami 53 straipsnyje nurodyti formalumai, jo neperžiūrint 34 ir 35 straipsniuose nurodyta tvarka. Šalis, kurios atžvilgiu sprendimas yra vykdytinas, šiame bylos proceso etape neturi jokios teisės pateikti prašymo.“

6 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1), kuriuo panaikintas Reglamentas Nr. 44/2001, 66 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„<…> Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 toliau taikomas teismo sprendimams, kurie priimami iškeltose bylose, autentiškiems dokumentams, kurie oficialiai sudaromi arba įregistruojami, ir teisminėms taikos sutartims, kurios patvirtinamos arba sudaromos iki 2015 m. sausio 10 d., kurie patenka į to reglamento taikymo sritį.“

Vokietijos teisė

7 *Zivilprozessordnung* (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO) 929 straipsnis „Vykdytinumas; įvykdymo terminas“ įtvirtintas ZPO 8 knygos, skirtos vykdymo priemonėms, 5 skirsnyje, susijusiame su turto areštu ir laikinosiomis apsaugos priemonėmis. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Turto arešto orderio neleidžiama vykdyti, jei nuo to orderio išdavimo arba jo įteikimo šaliai, kurios prašymu jis buvo išduotas, dienos praėjo daugiau nei vienas mėnuo.

3. Vykdymas leistinas prieš turto arešto orderio įteikimą skolininkui. Tačiau jis negalioja, jei nebuvo įteiktas per savaitę po įvykdymo ir prieš pasibaigiant pirmesnėje dalyje nustatytam vykdymo terminui.“

8 Remiantis ZPO 932 straipsniu „Turto areštas įregistruojant hipoteką“:

„1. Nekilnojamojo turto areštas įvykdomas <…> užregistruojant hipoteką kaip skolos užtikrinimą <…>.

<…>

3. Prašymo įregistruoti hipoteką padavimas laikomas turto arešto orderio įvykdymu pagal 929 straipsnio 2 ir 3 dalis.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 2013 m. lapkričio 19 d. *Tribunale di Gorizia* (Goricijos teismas) priėmė nutartį pagal Italijos teisę įsteigtos nekilnojamojo turto bendrovės *Al Bosco* naudai, ja leista areštuoti R. Hober turtą iki 1 000 000 EUR; areštas taikomas kilnojamajam ir nekilnojamajam, materialiajam ir nematerialiajam turtui.

10 2014 m. rugpjūčio 22 d. *Landgericht München* (Miuncheno apygardos teismas) šią nutartį paskelbė vykdytina Vokietijoje pagal Reglamentą Nr. 44/2001.

11 2015 m. balandžio 23 d. *Al Bosco* paprašė įregistruoti Vokietijoje esančio skolininko nekilnojamojo turto – bendrosios nuosavybės teise jam priklausančio buto ir dviejų požeminės automobilių stovėjimo aikštelės vietų – hipoteką. *Amtsgericht München – Grundbuchamt* (Miuncheno apygardos teismas – nekilnojamojo turto registrą tvarkanti institucija) atmetė jo prašymą.

12 Šio teismo sprendimą *Al Bosco* apskundė *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija). Šis teismas apeliacinį skundą atmetė dėl to, kad baigėsi ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatytas vieno mėnesio terminas. Tas teismas nusprendė, kad šis terminas taikomas vykdant Italijos teismo išduotą turto arešto dokumentą, kuris buvo pripažintas Vokietijoje, todėl prilyginamas Vokietijos teismo išduotam turto arešto dokumentui. Be to, jis nusprendė, kad ši nuostata susijusi ne su kitoje valstybėje narėje išduoto turto arešto dokumento galiojimu, bet jo priverstiniu vykdymu, kurį reglamentuoja *lex fori*.

13 2016 m. birželio 15 d. *Al Bosco* pateikė kasacinį skundą dėl *Oberlandesgericht München* (Miuncheno aukštesnysis apygardos teismas) sprendimo. Savo kasaciniame skunde ji nurodo, kad Italijos Civilinio proceso kodekso 675 straipsnyje – pagal kurį nutartis areštuoti turtą netenka galios, jei neįvykdoma per 30 dienų nuo jos paskelbimo, – numatytas turto arešto įvykdymo terminas nebuvo praleistas, nes turtas buvo areštuotas per 30 dienų nuo 2013 m. lapkričio 19 d. nutarties. Ji teigia, kad negali būti reikalaujama laikytis ne tik pagal Italijos teisę, bet dar ir pagal Vokietijos teisę numatyto termino.

14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar nacionalinės teisės nuostata, kaip antai CZPO 929 straipsnio 2 dalis, yra susijusi su nutarties areštuoti turtą vykdytinumu, kurį, remiantis Reglamento Nr. 44/2001 38 straipsniu, reglamentuoja valstybės narės, kurioje ji priimta, teisė, ar vis dėlto ši nuostata susijusi su pačiu kitoje valstybėje narėje išduoto vykdomojo dokumento vykdymu, kurį iš principo turėtų reglamentuoti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisė.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad kitoje valstybėje narėje priimto vykdomojo dokumento priverstinio vykdymo Vokietijoje pagrindas yra nacionalinis sprendimas dėl paskelbimo vykdytinu (*exequatur*). Jeigu kaip skolinio reikalavimo užtikrinimą prašoma įregistruoti hipoteką, Vokietijos teisėje numatytus priverstinio vykdymo reikalavimus savarankiškai nagrinėtų nekilnojamojo turto registrą tvarkanti institucija. Iš tiesų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, apeliacinės instancijos teismas Italijoje paskelbtą nutartį areštuoti turtą, atsižvelgdamas į jos funkciją, teisingai kvalifikavo – ir tai nebuvo ginčijama kasaciniame skunde – kaip Vokietijoje numatytą turto arešto dokumentą, kuris yra įvykdomas, remiantis ZPO 932 straipsniu, pateikiant prašymą įregistruoti hipoteką. Taigi šioje byloje taikomi vykdymo reikalavimai yra numatyti Vokietijos teisės nuostatoje, reglamentuojančioje turto arešto dokumento vykdymą, būtent – ZPO 929 straipsnio 2 dalyje.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, pasibaigus ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatytam terminui, nutartis areštuoti turtą nebegali būti vykdoma. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, kai taikomas kitose valstybėse narėse priimtiems sprendimams, šis terminas skaičiuojamas nuo pranešimo kreditoriui apie sprendimo paskelbimą vykdytinu (*exequatur*) dienos. Šia nuostata siekiama apsaugoti skolininką ir neleisti, kad sprendimai, priimti pagal supaprastintą laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą, išliktų vykdytini gana ilgą laiką, neatsižvelgiant į tai, kad situacija galėjo pasikeisti.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, viena vertus, juridinės technikos požiūriu, įvykdymo terminui, kuris Reglamentu Nr. 44/2001 nereglamentuojamas, taikoma teismo, į kurį kreiptasi, nacionalinė teisė, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos (1985 m. spalio 3 d. Sprendimo *Capelloni ir Aquilini*, 119/84, EU:C:1985:388, 16 punktas; 1999 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Coursier*, C-267/97, EU:C:1999:213, 28 punktas ir 2009 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Apostolides*, C-420/07, EU:C:2009:271, 69 punktas). Kita vertus, tokio termino pasekmė yra ta, kad praėjus tam tikram laikui vykdomasis dokumentas nustoja būti vykdytinas. Galiausiai šio termino poveikis nesiskiria nuo šio dokumento pripažinimo negaliojančiu, užginčijus jį teisme, poveikio. Todėl

šio termino taikymas kitoje valstybėje narėje priimtai nutarčiai areštuoti turtą galėtų būti nesuderinamas su Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią dėl vykdančiosios valstybės narės procedūrinių reikalavimų taikymo negali būti pakenkta Reglamento Nr. 44/2001 veiksmingumui, pažeidžiant jame nustatytus principus (1985 m. spalio 3 d. Sprendimo *Capelloni ir Aquilini*, 119/84, EU:C:1985:388, 21 punktas ir 2009 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Apostolides*, C-420/07, EU:C:2009:271, 69 punktas).

18 Galiausiai šis teismas pažymi, kad nacionalinėje teismų praktikoje ir doktrinoje nuomonės dėl ZPO 929 straipsnio 2 dalies taikymo srities išsiskiria. Šiuo atžvilgiu, kai kurie Vokietijos teismai pripažino, kad ši nuostata susijusi su teismo nutarties areštuoti turtą vykdytinumu ir gali būti taikoma tik Vokietijoje išduotiems turto arešto dokumentams, o kiti mano, kad ta nuostata taip pat taikoma kitose valstybėse narėse išduotiems ir Vokietijoje vykdytinais paskelbtiems turto arešto dokumentams. Apeliacinis teismas manė, kad per paskelbimo vykdytinu procedūrą (*exequatur*) reikia išnagrinėti, ar laikytasi kilmės valstybės narės teisėje nustatyto termino, o per pačią vykdymo procedūrą – valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisėje nustatyto termino.

19 Be to, kaip lyginamosios teisės aspektą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, jog *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) mano, kad taip pat reikėtų taikyti *Ley de Enjuiciamiento Civil* (Civilinio proceso kodeksas) 518 straipsnyje, kuris, be kita ko, taikomas teismo sprendimams, numatytą penkerių metų įvykdymo terminą kitose valstybėse narėse priimtiems ir Ispanijoje pagal Reglamento Nr. 44/2001 38 ir paskesnius straipsnius paskelbtiems vykdytinais teismo sprendimams.

20 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar su Reglamento Nr. 44/2001 38 straipsnio 1 dalimi suderinama tai, kad vykdančiosios valstybės teisėje numatytas terminas, kuriam pasibaigus nebegalimas vykdymas pagal vykdomąjį dokumentą, taikomas ir funkciniu požiūriu panašiam vykdomajam dokumentui, kuris buvo išduotas kitoje valstybėje narėje ir pripažintas ir paskelbtas vykdytinu vykdančiojoje valstybėje?“

Dėl prejudicinio klausimo

21 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 44/2001 38 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia taikyti tokią valstybės narės teisės nuostatą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, kurioje numatytas terminas, per kurį turi būti įvykdyta nutartis areštuoti turtą, kai tokia nutartis buvo priimta kitoje valstybėje narėje ir yra vykdytina valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

22 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1215/2012 66 straipsnio 2 dalimi, Reglamentas Nr. 44/2001 ir toliau taikomas teismo sprendimams, priimtiems bylose, pradėtose iki 2015 m. sausio 10 d., kurie patenka į to reglamento taikymo sritį. Nagrinėjamu atveju tai galioja ir 2014 m. rugpjūčio 22 d. nutarčiai, kuria Italijoje išduotas turto arešto dokumentas buvo paskelbtas vykdytinu Vokietijoje.

23 Iš Reglamento Nr. 44/2001 38 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad valstybėje narėje priimti ir joje turintys būti vykdomi teismo sprendimai vykdomi kitoje valstybėje narėje, kai suinteresuotosios šalies prašymu jie buvo paskelbti vykdytinais toje kitoje valstybėje narėje.

24 Išduodant dokumentą, kuriuo paskelbiamas vykdytinu kitoje valstybėje narėje nei ta, į kurią kreipiamasi, priimtas sprendimas, kaip tai matyti iš Reglamento Nr. 44/2001 41 straipsnio, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, valdžios institucijos turi tik formaliai patikrinti dokumentus, kurių reikalaujama pagal šio reglamento 53 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, 28–30 punktus).

25 Šio patikrinimo ribotas pobūdis pateisinamas paskelbimo vykdytinu (*exequatur*) procedūros tikslu, kuris yra ne pradėti naują procesą, bet remiantis valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu dėl teisingumo vykdymo leisti, kad kitos valstybės narės nei ta, į kurią kreipiamasi, teismo priimtas sprendimas būtų joje vykdomas integruojant jį į jos teisinę sistemą. Taigi ši procedūra sudaro sąlygas tam, kad sprendimas, priimtas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje prašoma jį vykdyti, turėtų tokį patį poveikį kaip ir nacionalinis vykdytinas dokumentas (2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, 31 punktas).

26 Taip pat reikėtų priminti, kad Reglamente Nr. 44/2001 tik nustatoma kitos valstybės narės, nei valstybė, į kurią kreipiamasi, teismo priimtų vykdomųjų dokumentų paskelbimo vykdytinais (*exequatur*) taisyklės, o pats vykdymas juo nereglamentuojamas – jam taikoma teismo, kurio prašoma vykdyti sprendimą, nacionalinė teisė; tačiau taikant valstybės narės, į kurią kreipiamasi, procesines taisykles negali būti pakenkta minėtu reglamentu nustatytos paskelbimo vykdytinais sistemos veiksmingumui, pažeidžiant aiškiai arba numanomai pačiu reglamentu nustatytus principus šioje srityje (2009 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Apostolides*, C-420/07, EU:C:2009:271, 69 punktą).

27 Taigi būtina nustatyti, pirma, ar ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatytas laikotarpis susijęs su kitos valstybės narės nei valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismo nutarties areštuoti turtą vykdytinumu, ar vis dėlto ši nuostata susijusi su pačiu vykdymu.

28 Šiuo atžvilgiu primintina, kad teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu (*exequatur*) procedūros tikslas yra pripažinti kitos valstybės narės sprendimo galiojimą valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi. Šis pripažinimas susijęs su pačiomis to sprendimo savybėmis, ir juo neatsižvelgiama į faktines ir teisines aplinkybes, susijusias su jo pagrindu atsirandančių prievolių vykdymu (2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, 39 punktas).

29 Nagrinėjamu atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Tribunale di Gorizia* (Goricijos teismas) priimta nutartis areštuoti turtą buvo paskelbta vykdytina Vokietijoje, vadovaujantis paskelbimo vykdytinu (*exequatur*) taisyklėmis.

30 Iš Vokietijos teisės nuostatų, būtent ZPO 932 straipsnio 1 dalies, matyti, kad nutartis areštuoti turtą įvykdoma nekilnojamojo turto registre įregistruojant hipoteką kaip skolinio reikalavimo užtikrinimą. Be to, pasibaigus ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatytam terminui, nutarties areštuoti turtą vykdyti neleidžiama. Kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, šis įvykdymo terminas apriboja nutarties areštuoti turtą priverstinį vykdymą, bet ne jos galiojimą.

31 Pažymėtina, kad tiek hipotekos įregistravimas nekilnojamojo turto registrą tvarkančioje institucijoje kaip skolinio reikalavimo užtikrinimas, tiek šios registracijos terminas yra susiję su kitos valstybės narės nei ta, į kurią kreipiamasi, teismo priimtos nutarties areštuoti turtą, kaip nagrinėjama šioje byloje, kuri buvo pripažinta ir dėl to tapo vykdytina valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, vykdymu. Taigi, tai yra procesinės taisyklės, Vokietijos teisėje reglamentuojančios nutarčių areštuoti turtą vykdymą.

32 Tai, kad taikant įvykdymo terminą, kaip antai numatytą ZPO 929 straipsnio 2 dalyje, laiko požiūriu apribojama kitos valstybės narės nei ta, į kurią kreipiamasi, teismo priimto sprendimo vykdomoji galia, nepaneigia aiškinimo, jog šis terminas yra susijęs su pačiu vykdymo etapu.

33 Iš tiesų, kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas nesuderino kitos valstybės narės nei tos, į kurią kreipiamasi, teismo priimto ir šioje valstybėje narėje vykdytino sprendimo vykdymo tvarkos, taikomos valstybės narės, į kurią kreipiamasi, procesinės taisyklės.

34 Visų pirma reikia konstatuoti: kadangi Reglamente Nr. 44/2001 nebuvo nustatytos taisyklės dėl kitos valstybės narės nei tos, į kurią kreipiamasi, teismo priimtų sprendimų vykdymo, pastaroji valstybė narė savo teisės sistemoje gali laisvai numatyti taikyti terminą tokiems sprendimams įvykdyti, kai šie sprendimai buvo pripažinti ir paskelbti vykdytinais pastarojoje valstybėje narėje.

35 Šiuo klausimu, remiantis suformuota jurisprudencija, užsienio teismo sprendimą integravus į valstybės narės, kurioje prašoma jį vykdyti, teisinę sistemą nacionalinės tos valstybės vykdymo teisės normos jam taikomos taip pat kaip ir nacionalinių teismų priimtiems sprendimams (2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

36 Vienintelės taikytinos nuostatos yra valstybės narės, į kurią kreipiamasi, procesinės nuostatos. Iš tiesų valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teismai nėra įpareigoti taikyti kilmės valstybės narės nacionalinės teisės nuostatų, kuriose numatyti kiti kilmės valstybės narės teismų priimtų sprendimų įvykdymo terminai, nei numatytieji valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisėje.

37 Tokį aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 1215/2012 26 konstatuojamoji dalis, siejama su jo 39 straipsniu, kurioje įtvirtinta šio sprendimo 35 punkte nurodyta jurisprudencija ir numatyta, kad bet kuris kurios nors valstybės narės teismo sprendimas turėtų būti traktuojamas taip, tarsi jis būtų priimtas valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

38 Vertinant plačiau ir sistemiškai, reikia pažymėti, kad tokį aiškinimą patvirtina ir 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 655/2014, kuriuo nustatoma europinio sąskaitos blokavimo įsakymo procedūra, siekiant palengvinti tarpvalstybinį skolų išieškojimą civilinėse ir komercinėse bylose (OL L 189, 2014, p. 59) 23 straipsnis, pagal kurį blokavimo įsakymas vykdomas pagal procedūras, taikomas lygiaverčių nacionalinių įsakymų vykdymui vykdymo valstybėje narėje.

39 Tai, kad, ieškovei praleidus ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatytą terminą, nebegalima įvykdyti kitos valstybės narės nei tos, į kurią kreipiamasi, teismo priimtos nutarties areštuoti turtą, įregistruojant hipoteką kaip skolinio reikalavimo užtikrinimą valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nekilnojamojo turto registre, nors ši nutartis lieka galioti kilmės valstybėje narėje, negali paneigti tokio aiškinimo.

40 Iš tiesų, nors pripažinimu iš esmės sprendimams turi būti suteikiama tokia galia ir veiksmingumas, kokį jie turi valstybėje narėje, kurioje buvo priimti, vis dėlto nėra jokios priežasties, kodėl sprendimui, jį vykdant, turėtų būti suteikta tokia galia, kurios neturėtų tokios pačios rūšies sprendimas, priimtas tiesiogiai toje valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Prism Investment*, C-139/10, EU:C:2011:653, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Konstatuotina, kad tokio termino, kaip numatytasis ZPO 929 straipsnio 2 dalyje, taikymas atitinka ankstesniame punkte nurodytos jurisprudencijos reikalavimus.

42 Iš tiesų, viena vertus, paskelbus teismo, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamo Italijos teismo, priimtą nutartį areštuoti turtą vykdytina Vokietijoje, ši nutartis Vokietijoje turi turėti tokią pačią galią ir veiksmingumą, kokį turėjo kilmės valstybėje narėje. Antra vertus, ZPO 929 straipsnio 2 dalyje numatyto įvykdymo termino netaikymas tos pačios rūšies sprendimams valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, reikštų, kad kitos valstybės narės nei Vokietijos Federacinė Respublika teismų priimtos nutartys areštuoti turtą, paskelbtos vykdytinomis, turėtų kitokį poveikį nei tas, kuris pagal nacionalinę teisę suteikiamas nacionalinio teismo priimtoms nutartims dėl turto arešto; visų pirma jos galėtų būti įvykdytos per neribotą laiką arba per neproporcingai ilgesnį laiką, palyginti su nacionaliniais sprendimais.

43 Be to, aiškinimas, kad nutartims areštuoti turtą įvykdyti nustatytas terminas susijęs su sprendimų vykdomąja galia, kuri reglamentuojama kilmės valstybės narės procesinės teisės, ir dėl to turėtų būti taikomas būtent joje nustatytas kitos valstybės narės nei ta, į kurią kreipiamasi, teismo priimtų ir pastarojoje vykdytinų nutarčių areštuoti turtą įvykdymo terminas, lemtų neproporcingai didelę už vykdymą atsakingų institucijų naštą. Kaip prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodo jį pateikęs teismas, šioje byloje Vokietijos institucija, atsakinga už nekilnojamojo turto registro tvarkymą, negali nustatyti, ar valstybės narės, kurioje buvo priimta nutartis areštuoti turtą, teisėje yra numatytas įvykdymo terminas, ir kokia šio vykdymo tvarka, juo labiau ji nėra įgaliota taikyti šios valstybės narės teisės normų.

44 Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 26 punkto, reikia išnagrinėti, ar valstybės narės, į kurią kreipiamasi, procesinės normos vykdymo srityje gali pakenkti Reglamente Nr. 44/2001 numatytos sistemos veiksmingumui.

45 Kiek tai susiję su šio reglamento siekiamais tikslais, iš 2, 6, 16 ir 17 konstatuojamųjų dalių matyti, kad juo siekiama įgyvendinti laisvą valstybėse narėse priimtų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose judėjimą supaprastinant formalumus tam, kad būtų užtikrintas greitas ir paprastas jų pripažinimas ir vykdymas (2016 m. liepos 7 d. Sprendimo *Lebek*, C-70/15, EU:C:2016:524, 33 punktas).

46 Vis dėlto šio tikslo negalima siekti pažeidžiant kitą svarbų principą – būtent nekilnojamojo turto registro įrašų teisinio tikrumo principą, tiek dėl jame įregistruotų teisių turėtojų, tiek dėl trečiųjų asmenų apsaugos.

47 Toks vykdymo apribojimas laiko atžvilgiu taip pat pateisinamas atsižvelgiant į turto arešto procedūros pobūdį, kuri yra laikinojo pobūdžio ir paprastai jai taikoma skubos sąlyga, siekiant užtikrinti, kad bus sumokėta skola, kai yra rizika, jog ji nebus grąžinta. Šia samprata vadovaujamasi daugumoje valstybių narių, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą skolų išieškojimo srityje.

48 Kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šiuo vykdymo laiko apribojimu siekiama neleisti, kad sprendimai, priimti pagal supaprastintą procedūrą, išliktų vykdytini gana ilgą laiką, neatsižvelgiant į tai, kad situacija galėjo pasikeisti.

49 Be to, nutarčių areštuoti turtą įvykdymo terminas, kaip numatytas ZPO 929 straipsnio 2 dalyje, nesumenkina Reglamento Nr. 44/2001 veiksmingumo, nes kitoje valstybėje narėje nei Vokietijos Federacinė Respublika, priimti sprendimai pastarojoje valstybėje narėje iš principo yra automatiškai pripažįstami ir paskelbiami vykdytinais, todėl yra paisoma šio reglamento tikslo – užtikrinti teismo sprendimų laisvą judėjimą. Šis terminas, kuris taikomas kaip procesinė nutarčių areštuoti turtą vykdymo teisės norma, pagal valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisę yra vykdytino dokumento vykdymui taikoma sąlyga.

50 Reikia pažymėti, kad toks nutartims dėl turto arešto įvykdyti nustatytas vieno mėnesio terminas – įskaitant atvejus, kai tai yra kitų valstybių narių nei ta, į kurią kreipiamasi, teismų priimtos nutartys, – kuris skaičiuojamas nuo datos, kai kreditoriui pranešta apie paskelbimą vykdytinu (*exequatur*), nekelia realaus pavojaus, jog šis negalės valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi, įvykdyti kitoje valstybėje narėje priimtos ir vykdytinos nutarties areštuoti turtą.

51 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 44/2001 38 straipsnis turi būti aiškinamas taip: jis nedraudžia taikyti tokios valstybės narės teisės nuostatos, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytas terminas, per kurį turi būti įvykdyta nutartis areštuoti turtą, kai tokia nutartis buvo priimta kitoje valstybėje narėje ir yra vykdytina valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 38 straipsnis turi būti aiškinamas taip: jis nedraudžia taikyti tokios valstybės narės teisės nuostatos, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytas terminas, per kurį turi būti įvykdyta nutartis areštuoti turtą, kai tokia nutartis buvo priimta kitoje valstybėje narėje ir yra vykdytina valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

Parašai.